

Pradžia > ... > Mokymai, Teisminiai Tinklai Ir Agentūros > Teisingumo Srities Specialistų
Mokymas Nacionalinės Mokymo Sistemos > Pirminis Teisėjų Ir Prokurorų Mokymas Europos
Sajungoje Germany

Turinį pateikė
Vokietija



Pirminis teisėjų ir prokurorų mokymas Europos Sajungoje

Vokietija

Bendras aprašymas

Pirmiausia reikėtų pažymėti, kad šiuo klausimu informaciją pateikti sudėtinga, nes kompetencija spręsti konkrečius pirminio teisinio mokymo klausimus priklauso federacinėms žemėms (*Länder*). Vokietijos teismų įstatyme (*Deutsches Richtergesetz, DRiG*) įtvirtintos tik pagrindinės taisyklės, susijusios su pirminiu teisininkų mokymu. Konkretūs klausimai reglamentuojami 16 federacinių žemių (*Länder*) įstatymuose.

Remiantis DRiG, pirminis teisinis mokymas Vokietijoje rengiamas visiems teisės specialistams skirtų bendrų mokymų forma; mokymai rengiami dviem etapais: universitetinės studijos (*Studium*) ir praktiniai mokymai parengiamojoje tarnyboje (*Vorbereitungsdienst*).

Konkrečią informaciją galite rasti DRiG 5, 5a–5d ir 6 straipsniuose, žr. pridėtą DRiG vertimą į anglų kalbą.

Galimybė dalyvauti pirminio mokymo veikloje

Norint studijuoti teisę, reikia išlaikyti bendruosius universitetinius stojamuosius egzaminus. Studentai šiuos egzaminus išlaiko užbaigę abiturą (*Abitur*) arba įgydami kitą lygiavertę kvalifikaciją. Tačiau stojimui įtakos neturi tai, kokios konkrečios mokymo disciplinos buvo pasirinktos mokykloje.

Pirminio mokymo forma ir turinys

1. Universitetinės studijos

Universitetinių studijų pakopa, kurioje iš esmės siekiama studentams suteikti bendrųjų žinių apie civilinę, baudžiamąją ir viešąją teisę (įskaitant žinias apie istorinius, filosofinius, socialinius ir ekonominius šių disciplinų aspektus, siekiant padėti studentams suprasti teisinės ir teismų sistemos visumą). Studentai taip pat mokosi faktų analizės, teisės taikymo ir teisingo sprendimo paieškos konkrečioje byloje metodikos. Studijų pabaigoje laikomas pirmasis teisės egzaminas (*Erste juristische Staatsprüfung*), kurį sudaro rašytinė ir žodinė egzamino dalis. Institucijos, turinčios kompetenciją rengti pirmąjį teisės egzaminą, yra kiekvienos žemės (*Land*) teisinio egzamino institucija (*Landesjustizprüfungsamt*) ir universitetas, kuriame studijavo kandidatas. Egzaminavimo institucijos atsako už egzaminų vykdymą.

Per pirmąjį egzaminų sesiją kandidatai laiko nuo penkių iki septynių egzaminų (priklausomai nuo žemės (*Land*), kurių kiekvienas trunka penkias valandas. Egzaminuose pateikiamos išgalvotos bylos, kurios yra pagrįstos realiomis teisminėmis bylomis, kurias kandidatai turi išspręsti priimdami teisinę išvadą. Paskui jie privalo laikyti egzaminą žodžiu, kuris sudaro 63–75 proc. (priklausomai nuo žemės *Land*) bendro vertinimo rezultato.

2. Stažuotė

Po pirmosios egzaminų sesijos (po kurios beveik ketvirtadalis kandidatų atkrenta), beveik visi kandidatai pradeda parengiamąją tarnybą, kuri trunka dvejus metus ir kurią individualiai organizuoja 16 federacinių žemių (*Länder*) teisingumo departamentai. Kiekvienas kandidatas, kuris sėkmingai išlaikė pirmosios egzaminų sesijos egzaminus, turi teisę būti priimtas į parengiamąją tarnybą. Tačiau kandidatui gali tekti palaukti, nes nėra pakankamai mokymo vietų, ypač teismuose. Per šiuos praktinius mokymus jie gauna mėnesinį atlyginimą, kuris mokamas iš išdo fondų. Parengiamosios tarnybos tikslas – supažindinti dalyvį (stažuotoją, *Referendar*) su tikrove, kurioje veikia skirtingų teisinių profesijų specialistai. Šiuo atveju svarbu pažymėti, kad tarnyba yra bendra visiems būsimiems teisės specialistams, advokatams, teisėjams, prokurorams, notarams, valstybės advokatams ir pan. Be to, tikslas yra turėti palyginamą mokymo standartą, pagrįstą lygiaverčiu baigiamuoju egzaminu, t. y. antroji valstybinių egzaminų sesija. Stažuotojas stažuosis keliais etapais – civiliniame teisme, baudžiamajame teisme (arba prokuratūroje), praktikuojančių advokatų rūmuose, administracinėje institucijoje ir savo pasirinktoje agentūroje. Nors mokymai iš esmės yra praktinio pobūdžio, negalima paneigti, kad daugiau dėmesio skiriama tik tam tikriems praktikos aspektams, kurie, vis dėlto, yra labai svarbūs.

Įvairiais mokymo etapais stažuotojai supažindinami bent jau su proceso teise.

Pirminio mokymo ir kvalifikacijos kėlimo proceso nutraukimas

Kitaip nei per pirmąją egzaminų sesiją, antrosios valstybinių egzaminų sesijos (*Zweites Juristisches Staatsexamen*) metu išsamiau patikrinamos proceso teisės žinios ir su ja susiję įgūdžiai. Paprastai teismo sprendimo arba kaltinamojo akto rengimas, remiantis realaus gyvenimo aplinkybėmis, sudaro egzaminų raštu pagrindą. Per egzaminą žodžiu bylos dar kartą nagrinėjamos ypatingą dėmesį skiriant konkrečioms klausimams. Antroji egzaminų sesija taip pat nėra lengva, nors neišlaikymo rodiklis yra gerokai mažesnis (apytiksliai 8 proc.). Kasmet antrosios valstybinių egzaminų sesijos egzaminus išlaiko beveik 10 000 stažuotojų.

Antrosios valstybinių egzaminų sesijos metu kandidatai laiko nuo aštuonių iki vienuolikos egzaminų raštu, kurių kiekvienas trunka penkias valandas; egzaminas raštu sudaro 60–75 proc. galutinio vertinimo. Daugumoje federacinių žemių (*Länder*) kandidatai turi laikyti egzaminus, kuriuose jų prašoma išspręsti konkrečią bylą. Gana dažnai jie turi priimti sprendimą. Kai kuriose federacinėse žemėse (*Länder*) egzaminų žodžiu metu kandidatų prašoma atsakyti į teisės klausimus. Kitose federacinėse žemėse (*Länder*) jų taip pat prašoma parengti bylą ir pateikti savo rezultatą egzaminuotojams. Taikomos skirtingos sistemos. Kitaip nei pirmosios egzaminų sesijos metu, daugumoje federacinių žemių (*Länder*) per antrąją valstybinių egzaminų sesiją dabar leidžiama naudoti iš anksto parengtus komentarus.

Išlaikius antrosios valstybinių egzaminų sesijos teisės egzaminus, suteikiama teisėjo pareigų kvalifikacija (*Befähigung zum Richteramt*). Nepaisant vartojamo termino, ši kvalifikacija yra būtina norint verstis beveik visomis teisininkų profesijomis, kaip nustatyta įstatyme. Įgijęs teisėjo pareigų kvalifikaciją, kandidatas gali teikti prašymą eiti federacinės žemės (*Länder*) teisėjo arba prokuroro pareigas. Sąlygos, kurių būtina laikytis skiriant teisėjus Vokietijoje, nustatytos Vokietijos teismų įstatymo 9 straipsnyje. Be to, kiekviena žemė (*Land*) nustato tikslesnes nuostatas (abiejų egzaminų sesijų metu gauti įvertinimai balais, papildomos reikalaujamos kvalifikacijos, darbo pokalbiai arba vertinimo centrai), kad atrinktų geriausius kandidatus.

Daugiau informacijos galima rasti [Vokietijos teismų įstatymo](#) 2 skirsnio 5 ir 6 straipsniuose.

■ Paskutinis naujinimas: 19/08/2024

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos valstybės narės. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Europos Komisija nepriima jokios atsakomybės ar teisinių įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą ar nurodomą informaciją ar duomenis. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisykles rasite puslapyje „Teisinė informacija“.